

PRESSEMEDDELELSE nr. 102/22

Luxembourg den 16. juni 2022

Domstolens dom i sag C-328/20 | Kommissionen mod Østrig (Indeksregulering af familieydelse)

Den indeksering af familietillæg og forskellige skattemæssige fordele, som Østrig tildeler arbejdstagere på grundlag af, hvor de pågældende arbejdstageres børn har fast bopæl, er i strid med EU-retten

Denne mekanisme udgør en uberettiget indirekte forskelsbehandling på grundlag af vandrende arbejdstageres nationalitet

Den 1. januar 2019 indførte Østrig en tilpasningsmekanisme til beregning af det faste beløb af familietillæg og forskellige skattemæssige fordele, som tildeles arbejdstagere, hvis børn har fast bopæl i en anden medlemsstat. Disse skattemæssige fordele omfatter skattefradraget for børn, Familienbonus Plus, ægteskabsfradraget, eneforsørgerfradraget og underholdsfradraget. Tilpasningen kan foretages i opadgående eller nedadgående retning i forhold til det generelle prisniveau i den berørte medlemsstat.

Idet Kommissionen er af den opfattelse, at denne tilpasningsmekanisme og den dermed forbundne forskellige behandling af overvejede vandrende arbejdstagere i forhold til landets egne statsborgere er i strid med EU-retten, har den anlagt den et traktatbrudssøgsmaal mod Østrig ved Domstolen. Kommissionen bliver i dette søgsmaal støttet af Den Tjekkiske Republik, Kroatien, Polen, Rumænien, Slovenien, Slovakiet og EFTA-Tilsynsmyndigheden, mens Danmark og Norge har intervenseret til støtte for Østrig.

Domstolen konstaterer indledningsvis i sin dom af dags dato, at det omhandlede familietillæg og skattefradraget for børn udgør familieydelse som omhandlet i forordningen om koordinering af de sociale sikringsordninger, der ikke må nedsættes eller ændres med den begrundelse, at modtageren eller dennes familiemedlemmer er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den institution, som det påhviler at udrede ydelsen, er beliggende.

Forordningen kræver således en nøje overensstemmelse mellem de beløb, som en medlemsstat yder som familieydelse til arbejdstagere, hvis familiemedlemmer har bopæl i den pågældende medlemsstat, og dem, hvis familiemedlemmer har bopæl i en anden medlemsstat. Domstolen fremhæver i denne henseende, at eftersom der ikke er taget hensyn til forskellen i prisniveauet inden for ydelsesmedlemsstatens område, kan forskellene i købekraften mellem medlemsstaterne ikke begrunde, at en medlemsstat kan yde denne anden kategori af personer ydelse af et andet beløb end det, der tildeles de personer, der er omfattet af den første kategori.

På denne baggrund bemærker Domstolen, at **den omtvistede østrigske lovgivning udgør en tilsidesættelse af forordningen om koordinering af de sociale sikringsordninger**, for så vidt som der herved foretages en tilpasning af familieydelse på grundlag af den berettigedes børns bopælsstat.

Hvad dernæst angår familietillægget og samtlige de skattemæssige fordele, der er omfattet af Kommissionens søgsmaal, bemærker Domstolen, at EU-retten på området for social sikring forbyder enhver forskelsbehandling på grundlag af vandrende arbejdstageres nationalitet. For så vidt som **den omtvistede tilpasningsmekanisme** alene

finder anvendelse i tilfælde af, at barnets bopæl befinder sig uden for østrigsk område, **berører den i det væsentlige vandrende arbejdstagere**, eftersom navnlig deres børn kan have bopæl i en anden medlemsstat.

Endvidere forholder det sig således, at **eftersom størstedelen af de vandrende arbejdstagere, der berøres af denne mekanisme, kommer fra medlemsstater, hvor leveomkostningerne er lavere end leveomkostningerne i Østrig**, modtager disse arbejdstagere familieydelse samt sociale og skattemæssige fordele, som er mindre end dem, der indrømmes østrigske arbejdstagere.

Denne tilpasningsmekanisme **udgør** dermed **en indirekte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, som under alle omstændigheder ikke er begrundet**. I denne henseende fremhævede Domstolen, at de vandrende arbejdstagere på samme måde som en indenlandsk arbejdstager deltager i fastsættelsen og finansieringen af de bidrag, som ligger til grund for de omhandlede familietillæg og skattefordele, uden at der i denne henseende tages hensyn til de pågældende arbejdstageres børns bopælssted. Domstolen fastslog, at det følger heraf, at den omtvistede østrigske lovgivning **ligeledes udgør en tilsidesættelse af forordningen om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen**.

Under disse omstændigheder giver Domstolen **fuld medhold i det traktatbrudssøgsmål**, der er anlagt af Kommissionen.

BEMÆRKNING: Et traktatbrudssøgsmål mod en medlemsstat, der ikke overholder sine forpligtelser i medfør af EU-retten, kan anlægges af Kommissionen eller en anden medlemsstat. Hvis Domstolen fastslår, at der foreligger et traktatbrud, skal vedkommende medlemsstat snarest muligt efterkomme dommen.

I tilfælde, hvor Kommissionen finder, at medlemsstaten ikke har efterkommet dommen, kan den anlægge en ny sag med påstand om finansielle sanktioner. Såfremt medlemsstaten ikke har meddelt Kommissionen gennemførelsesforanstaltningerne til et direktiv, kan Domstolen efter påstand fra Kommissionen pålægge medlemsstaten sanktioner i forbindelse med den første dom.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106

Forbliv online!

